

Szigeti Magyarság - Online

Island Hungarians - Newsletter - Online Version

2008. július-augusztus - July-August, 2008

TALL SHIPS FESZTIVÁL - VICTORIA, 2008. JÚNIUS 26-27-28-29

Már március elején kaptunk egy értesítést a város programszervező irodájától két nyári eseményen való részvétellel kapcsolatban. Az egyik a jazz fesztivál a másik pedig az úgynevezett Tall Ships fesztivál volt. A tavalyi jazz fesztiválon szerzett kedvezőtlen tapasztalatunk alapján a Tall Ships-re adtam be a jelentkezést.

A fesztivál rendezői felkérték az Ambrosia nevű vendéglátó és szolgáltató vállalatot, hogy hozzanak össze erre az alkalomra egy étel-ital vásárt. Steve and Michelle az Ambrosia vezetői meg is szerveztek mindent, tető alá, illetve sátor alá hozták a dolgokat. Így a konyhónkat sem kellett kivinni. De enélkül is jól megoldottuk a lángossütést, mivel ügyes kezű férfiaiink egy fémasztalból összehoztak egy remekül működő, hordozható sütőt.

Minden előkészületet elvégeztünk a lángossütéshez. A fesztivál területére (Inner Harbour) való behurcolkodás már szerdán megtörtént, hogy másnap boldogan kezdhessük árulni a régen ismert, népszerű lángost. Egy kis szervezési bonyodalom után csütörtök reggelre ott volt felállítva a sátor. Sietnünk is kellett, hogy mindent időben elrendezzünk, mert reggel 6:00-kor már a lángostészta is befutott és "futott" is a tészta a nagy melegben, a szó szoros értelmében. Hamarosan el is kezdtük sütni a lángosunkat és vártuk a sok éhes turistát. Eddig a jó időt vártuk, most meg a vendégeket, s talán még most is várnánk a lángosra éhezőket, ha nem lett volna vége a fesztiválnak négy nap után.

Ahogy egy Shakespeare darab címe mondja: Sok hűhó semmiért. Ez teljes mértékben illett a Tall Ships fesztiválra. Azt akarom evvel kihangsúlyozni, hogy a vezetőség megpróbál különböző megmozdulásokon résztvenni a klubházunk fenntartásához szükséges költségek ilyen módon való fedezésére. De sajnos a végeredmény nem mindig gazdaságos számunkra. A Tall Ships egy rosszul szervezett esemény volt. Habár a fesztiválra érkezett hajókat rengetegen látogatták, a hiányos reklámozás miatt a vendégeket nem nagyon érdekelte sem a lángos, sem az egyéb étel különlegesség. Ezért jelenleg egyetlen komoly pénzforrási lehetőségünk maradt, a Saanich Fair.

Eltelt ez az idő is, lassan a piknikre, aztán pedig az említett Saanich Fair-re készülünk. Ilyenkor látom, hogy milyen gyorsan rohan az élet. Vagy tán más az oka? Talán mink lassultunk le, ezért látjuk ennyire rövidnek a napokat? Ez is lehetséges!

Minden elmúlik egyszer és minden a végéhez ér - úgyszintén az én kis riportom is. Köszönet mindenkinek, aki részt vett a négy napos munkában és segítette részvételünket.

Kövér Kati